

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO (LETO) XXI (15)

No. (števil.) 43

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

25. oktobra 1962

29. oktober

Devetindvajseti oktober je resnični slovenski praznik, ki se ga moramo spominjati vedno in povsod, doma kakor v tujini. To je dan, ko je slovenski narod po 600 letih habsburške nadvlade, pa še par stoletij drugih fevdalcev stresel s svojega tilnika suženjski jarem in postal sam na svoji zemlji svoj gospod. „Tisoč let si krvavel, slovenski narod, izkrevavel misli!“ je rekel nekaj let pred tem dnevom Ivan Cankar in tudi dodal: „Ta burka je stara že tisoč let!“ Tisoč let je čakal slovenski narod na „svoj dan“, ki je prišel dne 29. oktobra 1918. leta, ko se je pod silo zavzešnih zmag pa notranjega odpora narodov zrušila habsburško-ogrska dvojna monarhija, mačeha slovanskih narodov v njej. Svoj čas so Slovenci že mislili skupno s Čehi, da je Avstrija potrebna in da bo slovanska, kajti slovanski narodi so imeli večino v njej. Toda ko so si po dualizmu 1868. leta razdelili nad njimi oblast Nemci in Madžari, je to upanje splahnelo in začela so se revolucionarna gibanja. Toda se je bilo upanje, da bi se država rešila s trizlomom, v katerem bi južni Slovani dobili svojo avtonomijo. Toda tako, dušnijski kakor beograjski dvor je bil proti načrtom nadvojvode Ferdinanda, nosilca trizlistične ideje, in zato so padli leta 1914 strelci v Sarajevu in začeli prvo svetovno vojno. Med vojno pa so se začele narodne revolucije tako pri Čehih kakor Jugoslovanih, med njimi pri Slovencih z Majniško deklaracijo, Krekovo idejo, ki je našla dopolnilca v dr. Korošcu. Minister Seidel je že pristajal na trizlom, toda brez slovenskega pasu do Trsta, ki bi ostal Nemcem odprta pot do morja. Ko pa je cesar Karl pristal tudi na slovensko avtonomijo, mu je dr. Korošec sam še lahko odgovoril: „Prepozno, Velikanstvo!“ Nekrvava revolucija se je dopolnjevala z Narodnim večem pod vodstvom dr. Korošca, in ko je Wilson postavil svojih 14 točk, med njimi o samoodločbi narodov v Avstro-Ogrski, so se ti odločili za odcep od države, kateri so 600 let sužnjili, ter ustanovili Čehi 28. 10. — Slovenci pa 29. oktobra 1918 svojo neodvisno suverenost in samostojno, po tisočletju spet prvo slovensko narodno vlado. Tisti dan je zaznela življenjska slova: „Sanjana Zedinjena Slovenija, čeprav samo za kratek hip. Zgrnili so se nad njo sredi sončnih dni črni oblaki, ki so Zedinjeno Sloveńijo zakrili v tistih dneh ki so jih zasedli tučji, pripeljani tja po izdajah vesilil že iz medvojnih let (1915), med njimi tudi slovanske carske Rusije, ter po nesrečnem plebiscitu na Koroškem, zamislili severnih Amerikancev, kakor vemo sedaj, ko nas je prvič prevarilo preveliko samozaupanje in prevelika lahkovernost.

Toda kljub vsemu temu je 29. oktober 1928 velik dan. Tako velik dan, da nikdar ne bo izbrisani iz naše zgodovine, pa tudi ne iz naših src. Bila je dobojevana prva velika narodna revolucija, ki jo je vodil dr. Korošec, brez ene same kaplje krvi. Vsa Slovenija je ta dan zavriskala od veselja, sprejela z narodnimi nošami so se valile po ulicah mest, narodna sloga je zajela vse prebivalstvo, ter Orli in Sokoli so sestavili narodno gardo, ki se je postavila v uslugo Narodni vladi. Prvi slovenski vladi, odkar so bili koroški knezi v IX. stoletju prisiljeni priznati bavarsko nadoblast nad seboj. To je bila demokratska vlada, strogo sestavljena po ključu številnosti tedanjih po demokratskih pravilih od naroda izvoljenih strank. Sedem „klerikalcev“, pet „liberalcev“ in en socialni demokrat. Skupaj 13 članov, med katerimi je bil eden zastopnik Goriške, ki pa kmalu ni mogel hoditi na seje. Vodil je to prvo vlado Josip vitez Pogačnik, bivši podpredsednik dunajskega parlamenta. Danes so vsi ti prvi „poverjeniki“ že mrtvi, razen enega samega ing. Vladimira Remca, ki kot izseljenec živi v Združenih državah in ki bi edini danes lahko še pričal o teh velikih dneh v vladi sami, zlasti še, ko so bili zapisniki seje prve vlade l. 1941 uničeni. O tej vladi mi je podal njen bivši zapisnikar (tote oeno: „Iz naših zapisnikov se bo videla silna marljivost, s katero je naša prva vlada zgrabila za delo, da bi kar moč goče kmalu normalizirala življenje tam da bi se v splošno zadovoljstvo uveljavila nova država. Strankini ozirli so stopali tako v ozadje, da so se skoraj vsi

Konec ameriške potrpežljivosti

V zadnjih dneh prejšnjega tedna je iz Washingtona prihajalo vedno manj poročil o vprašanju Kube. Kakor, da bi se jim nehoti izmuznilo iz rok, so iz Pentagona objavili, da so koncem tedna izvedli premike najhitrejših vojaških letal proti Floridi in celo na postojanko v Key West, komaj 4 minute leta do Havane. Prav tako je iz velikega pomorskega oporišča v Norfolku odplula vrsta ameriških vojnih ladij v neznano smer. Za njimi so odplule tudi skupine izkrcavalnih čolnov. Poveljstvo je objavilo, da se hočejo izogniti nevarnosti bližajočega se ciklona „Belle“, pozneje pa, da je to ladjevje odšlo na manevre v Karibsko morje.

Kennedy je koncem minulega tedna še mirno sprejel alžirskega predsednika Ben Bello, nato pa je imel še sestanek s sovjetskimi zunanjimi ministrom Gromikom. Potem je odpotoval proti zahodu na volilno potovanje, ker se bližajo delne volitve za ameriški kongres. Bela hiša je medtem, glede Berlina in Kube samo objavila, da „ne bo trgovala s svobodo, ne v Berlinu in ne na Kubi. ZDA ne bodo žrtvovala svobode na enem kraju, da bi jo dobile ne drugem“. Sovjetska delegacija pri ZN je namreč po Gromikovem prihodu v New York začela širiti tozadevne predloge med članicami ZN.

V ponedeljek dopoldne so iz Bele hiše objavili, da se je predsednik izenada vrnil v Washington. V Belo hišo je dal povabiti vplivne senatorje in narodne poslance demokratske in republikanske stranke. Tiste, ki jih ni bilo v Washingtonu, so pripeljala iz notranjosti države vojaška letala. Predsednik Kennedy je imel tega dne posvete tudi s tremi še živimi predsedniki: Hooverjem, Trumanom in Eisenhowerjem, z zunanjim ministrom Ruskom in ministrom za narodno obrambo MacNamaro. Po Washingtonu, New Yorku in ostalih ameriških velemestih so krožile najrazličnejše novice. Splošno prepričanje je bilo, da so v pripravi velike in odločilne stvari. Pričakovanje teh dogodkov je postalo še večje, ko je bilo objavljeno, da je predsednik Kennedy naročil, naj zagotove čas na radijskih in televizijskih postajah, da bo govoril narodu o „najvažnejšem vprašanju za državo“. Splošno prepričanje je bilo, da se ZDA pripravljajo za odločen nastop proti Kubi in da je njihove potrpežljivosti sedaj konec.

Predsednik Kennedy je govoril res o Kubi in o orožju, ki ga pošiljajo na otok Sovjetska zveza in ostale komunistične države. Povedal je, da so mu doslej komunisti stalno zatrjevali, da je to orožje obrambnega značaja. Sedaj pa da je neizpodbitno ugotovljeno, da na Kubi soveti grade baze za odmete raketnega orožja ne samo na kraje razdalje, ampak za streljanje s takimi orožjem na velike razdalje z doseljivostjo skoro vseh mest ZDA in v Južni Ameriki do Lime v Peruju. Kennedy je zatrjeval, da mu je še na zadnjem razgovoru z njim sovjetski zunanji minister Gromiko v njegovem kabinetu zatrjeval, da na Kubi prihaja samo obrambno orožje. Ameriški predsednik je vzkliznil, da je Gromiko pred njim lagal. Zato je obvestil narod in svet, da je izdal naslednja povelja am. oboroženim silam in odredbe civilnim oblastem:

1. Ne bo dovoljen prihod na Kubo

sklepi sprejemali soglasno... Tisti, ki so opazovali, kako so se le počasi urejale razmere po drugih pokrajinah države, so rekli, da so v Sloveniji nebeša... Štejem si v srečo, da sem smel opazovati, kako zastavlja mlada država svoje prve korake... Tudi ta zapisnikar vladnih sej še živi in pričča o slogi, ki lahko vlada med demokracijami Slovencev, kadar gre za ustvarjanje slovenske državnosti. Kakor je bila stara karantanska knežja oblast zgled ljudske demokracije vladavine, tako je tudi prva slovenska vlada postavila zgled moderne slovenske demokracije ter tako postavila trden temelj slovenski državnosti, ki naj bi veljala tudi za bodoče.

Danes je tudi ta tradicija prve slovenske vlade pogažena. Toda mi, ki smo v tujini in se priznavamo k svetovni demokraciji, obsojajoče vse totalitarnosti, komunistično naprej in najbolj, se spominjamo tudi te demokra-

ladjam z vojnim orožjem. Ta odredba za sedaj ne zadeva še dovoza hrane za kubansko ljudstvo.

2. Nad Kubo bo stalno in večje nadzorstvo. Za izvedbo tega načrta so bila že izdana povelja oboroženim silam.

3. Združene države Amerike bodo odgovorile z represalijami proti Sovjetski zvezi v slučaju kakšnega napada na katerokoli ameriško državo z atomskim orožjem iz Kube.

4. Posadka v pomorski bazi Guantanamo na Kubi je bila pojačana, iz baze so večeraj odpeljali družine in vse nevojasko osebe tamošnjega vojaštva.

5. Vlada ZDA je zaprosila za takojšen sestanek posvetovalnega odbora Organizacije ameriških držav.

6. Prav tako je vlada ZDA zaprosila za nujno sklicanje seje Varnostnega sveta za odstranitev komunistične nevarnosti.

7. Vlada ZDA poziva Hruščeva k sodelovanju pri iskanju mirnih in trajnih rešitev.

Ko je predsednik Kennedy govoril, so bili v vsebini njegovega govora po vsem svetu že eno uro poprej obveščeni ameriški zavezniki in prijatelji. Tudi tisti, ki so bili s soproženimi gigantski ameriški vojaški stroji. Pripravno stanje po vseh ameriških bazah. Nad 40 velikih ameriških vojnih ladij z nad 20.000 moški je s polno paro plulo na določena mesta, da napravijo nepreločni obroč okoli kubanskega otoka in

Po objavi blokade Kube

Kennedy je podpisal ukaz o izvajanju blokade nad Kubo v torek. V veljavo je stopil v sredo 24. t. m. ob 11. uri dopoldne.

Svet ameriških držav je odobril stališče vlade ZDA glede blokade Kube. Posamezne am. države bodo izpolnile obveze, ki izhajajo iz dogovora o skupni obrambi ameriške celne pred kom. nevarnostjo. Argentina je že objavila, da bo njena vojna mornarica sodelovala pri izvajanju blokade. Tudi argent. vojno letilstvo je že v pripravnem stanju. Kanada je prepovedala pristajanje vsem sovjetskim letalom, ki se usmerjajo na Kubo. Ameriški korak proti Kubi odobravajo vsi zavezniki ZDA v Evropi — Anglija, Francija, Zvezna nemška republika, Italija in v ostalem svetu.

Castro je objavil splošno mobilizacijo. Sovjetska zveza ne priznava blokade in grozi z represalijami. V Varnostnem svetu je v teku razprava o ame-

Vojna med Indijo in kom. Kitajsko

Vzdolž indijsko-kitajske meje na „streh sveta“, kakor imenujejo himalajsko gorovje, je v prejšnjem tednu prišlo do vedno pogostejših spopadov med kitajskimi in indijskimi obmejnimi oddelki. Ti spopadi so se polagoma razvijali v prave bitke s številnimi žrtvami na obeh straneh, dokler ni končno preteklo nedeljo začela prava vojna med Indijo in rdečo Kitajsko.

Indijski predsednik Nehru in njegov obrambni minister Menon sta minuli teden večkrat opozorila na resnost položaja ob indijsko-kitajski meji. Tako Nehru, še bolj pa Menon, sta doslej vedno zagovarjala rdečo Kitajsko pred zahodnimi silami in branila njeno vladavino.

Indijske osnove naše prve vlade iz l. 1918. Ta je dala ključ tudi za sestavo Narodnega odbora iz leta 1944, ki nosi datum 29. oktobra 1944. Tako pomeni naše narodno predstavništvo v tujini direktno povezavo in povratek k temu slavnemu dnevu izpred 46 let, da naj bi predstavljali prav tako odprto pot k novemu sporazumu z Jugoslovanskimi narodi kot narodna osvoboditev l. 1918 na osnovi demokracije in svobode.

29. oktober je slovenski narodni praznik. Vračajmo se k njemu po svobodo! Po narodno svobodo, ki nam jo je prinesel ta dan kot sonce v tisočletno temo! Po slogo! Po demokracijo! Po narodno skupnost in po volji za delo med narodom! Po lastnem upravljanju slovenskih dežel! Po naši Zedinjeni Sloveniji, uresničeni v zgodovini samo enkratno: v tistem tednu po 29. 10. 1918, dokler naš Trst niso zasedli — „zavezniki“!

tako napravilo konec komunističnemu izzivanju svobodnega sveta. Povelje je kratko: Sleherno ladjo, pa naj pripada katerikoli državi na svetu, bodo vojne ladje ZDA potem, ko jo bo ugotovilo ameriško izvidno letalstvo, z raketnimi znaki pozvale, da se mora ustaviti in dovoliti pregled tovora. Če bodo na njej ugotovili napadalno orožje, bodo kapitanu ladje sporočili, da nima dostopa v nobeno kubansko luko, lahko pa odpluje v katero koli drugo luko na svetu. Če se temu povelju kapitan ustavi, bodo ladje ne bi pokoravali, ali se sploh ne bi ladja hotela ustaviti, bodo ameriške vojne ladje, določene za izvedbo blokade okoli Kube, uporabile silo in bodo tako ladjo takoj potopile.

V Kennedyjevem govoru je izrecno tudi poudarjeno, da so gornji ukrepi samo začetni, iz česar je sklepati, da bodo sledili še drugi.

Da se je ameriška vlada končno le odločila za odločen nastop proti komunistični izzivalnosti iz Kube, je bila odločilna ugotovitev, da soveti grade na kubanskem otoku premakljive baze za odstreljevanje raketnega orožja na vsa ameriška mesta. V bližini topov za izstreljevanje raketnega orožja so stali tudi tovorni avtomobili polni raket. To je neizpodbitno ugotovilo v ponedeljek, 22. t. m. nad sto strokovnjakov iz 40 krat povečanih slik, ki so jih napravila ameriška letala. Ko je pa bilo to neizpodbitno ugotovljeno, da se komunisti na Kubi pripravljajo za napad, je padla gornja odločitev ameriške vlade.

riški pritožbi proti Kubi zaradi ogrožanja svetovnega mira z graditvijo sovjetskih baz za raketno orožje in sovjetski ter kubanski pritožbi proti ZDA. Sovjetski delegat je že napovedal, da bo vetiral sklep VS naj bi ZN poslali svoje odposlanstvo na Kubo z nalogo, da ugotovi dejansko stanje in izvede odstranitev nagradnega kom. ofenzivnega orožja.

Prvo srečanje ameriških vojnih ladij, ki izvajajo blokado nad Kubo z ladjami Sovjetske zveze in ostalih kom. držav bo v najkrajšem času, kajti na oceanu je na poti proti Kubi veliko ladij, natovorenih z orožjem. Samo sovjetskih je 20, med njimi je velika ladja Polotavja, ki je zgrajena za prevažanje raketnega orožja.

Svet z nestrpnostjo pričakuje razvoj dogodkov, ki lahko nastanejo ob začetku izvajanja blokade nad Kubo za obrambo mira in svobode.

njenje v ZN. Vodila sta zaslepljeno politiko sodelovanja in popuščanja komunistom.

Rdeča Kitajsko je na drugi strani vztrajno zahtevala od Indije popravke meje, ne priznavajoč tkzv. MacMahonovo mejo, ki so jo začetali še s Čang-kajškovo vlado Anglež.

Na severozahodnem delu te meje so se spopadi te dni razvili v pravo vojno, v kateri obe strani uporabljata topništvo, Kitajci pa tudi tanke. Nehru je v ponedeljek že postavil indijsko gospodarstvo v vojno stanje. Menon pa je objavil, da se Indija ne boji vojne s Kitajsko.

Iz Washingtona so sporočili Indiji, da jo podpirajo v njeni borbi s komunistično Kitajsko. Doslej Indija še ni zaprosila orožja iz ZD. Pri Nehruju se je oglasil tudi sovjetski poslanik v Indiji ter imel z njim daljši razgovor. Vsebinsko razgovora niso objavili. Ameriški veleposlanik v Indiji, ki se je te dni mudil v Washingtonu na poročanju, se je takoj v ponedeljek vrnil v New Delhi.

Do ponedeljka ni še nobena sovjetska agencija niti noben sovjetski časopis dal kakršnega koli poročila o oboroženih spopadih med Indijo in Kitajsko, tako da sovjetsko prebivalstvo o tem sploh še ni vedelo ničesar.

V Punta del Este v Urugvayu se je 23. t. m. začel 9. medameriški kongres županov mest v posameznih ameriških državah.

V Paragvayu so imeli prejšnji teden neurje v mestu San Bernardo ob jezuru Ypacaray, med katerimi je padala tudi toča, med katero je bilo nekaj tudi do pol kg težkih kosov ledu.

Vat. koncil na delu

V Vatikanu se nadaljuje zasedanje II. vatikanskega vesoljnega zbora. Prejšnji terek so bile volitve članov delovnih komisij zbora, katerih rezultati so bili končno znani minulo soboto. V komisijah so sedaj škojfe vseh narodnosti in tudi na vodstvih komisij niso samo italijanski škojfe, kakor je bilo prvotno v načrtu.

Zaradi nestrpnosti časnikarjev, ki iščejo senzacionalnosti povsod in seveda tudi pri vesoljnem zboru, je prejšnji teden papež Janez XXIII., poudaril, da naj nikogar ne skrbi, če vesoljni zbor napreduje počasi. „Kdor počasi napreduje, napreduje sigurno in daleč pride,“ je poudaril Janez XXIII.

Ameriški škof Fulton Sheen pa je časnikarjem izjavil, da „kdor nima Kristusovega duha v sebi, tudi ne bo mogel poročati o duhu vesoljnega zbora“.

Prejšnjo nedeljo je papež Janez XXIII. s posebnim pismom (a motu proprio) uvedel spremembe v volitvi papeža, izvolil kardinale od izobčenj, če se ne bi udeležili konklave in prepovedal fotografiranje papeža na smrtni postelji. Vse te spremembe je papež Janez XXIII. uvedel zaradi današnjih političnih razmer, ki onemogočajo nekaterim kardinalom potovanje v Rim, kakor je n. pr. slučaj madžarskega kardinala Mindszentyja, ki je še vedno pod ameriško zaščito na poslaništvu v Budapešti, prepoved fotografiranja umirajočega papeža pa velja trgovskemu izrabljanju takih fotografij, kakor se je to zgodilo s fotografijami Pija XII.

V nedeljo je vesoljni zbor z enoglasno odobritvijo objavil vsemu svetu poslanico miru in bratstva med vsemi narodi.

V delovne komisije sta bila med drugimi izvoljena doslej tudi dva jugoslovanska škofa in sicer: v teološki komisiji zagrebški nadškof F. Šeper in v liturgično komisijo banjaški škof Alfred Pichler. Od argentinskih škofov pa sta bila izvoljena: v liturgično komisijo mardelplatški škof Enrique Rau, v disciplinsko komisijo pa moronski škof Miguel Raspanti.

IZ TEDNA V TEDEN

Čilska policija je zaplenila 800 kg komunističnega materiala, ki ga je poslala Castrova vlada iz Havane na kubansko poslaništvo v čilsko prestolico. Zaradi poskusa vtihotapitve komunističnega materiala v Čile, je čilska vlada vložila oster protest pri kubanski vladi v Havani. Čilski tisk se pa samo s protestom vlade ne zadovoljuje ter zahteva prekinitev diplomatskih stikov s Kubo.

General De Gaulle je v zadnjem govoru zatrjeval, da se bo umaknil povsem iz javnega življenja, če pri prihodnjem plebiscitu za svoj predlog o spremembi ustave glede volitev bodočega francoskega predsednika ne bi dobil prepričljive večine. Zaradi te njegove grožnje ga predstavniki francoskih političnih strank zelo napadajo. Zlasti ostra sta bila v napadih na generala De Gaulle bivša predsednika Guy Mollet in Reynault. Mollet je med drugim De Gaulle očital, da hoče odpraviti parlamentarno vlado ter da njegova grožnja, da bo odstopil, če ljudstvo ne bo sprejelo njegovega predloga, skoro pomeni uvedbo monarhije. V Parizu domneva, da bo za De Gaullov predlog glasovalo 67%, proti 33%, 7% se bo pa glasovanja vzdrazilo.

Predsednik italijanske socialistične stranke Nenni je presenetil italijansko politično javnost s svojim predlogom na zadnjem zasedanju centralnega komiteja svoje stranke, naj bi ta stranka s strankami sedanje vladne koalicije napravila dogovor o petletnem skupnem nastopanju in sodelovanju. Predlog je sprejela in odobrila večina članov vodstva Nennijeve socialistične stranke. Proti so nastopali samo zagovorniki sodelovanja socialistične stranke s komunisti in so Nennija silovito napadali z očitki, češ, da se je prodal kapitalizmu in podobno. Če bodo vladne stranke Nennijev predlog sprejele, potem bo v italijanski politični zgodovini nastopilo novo obdobje, ko bodo sedanje vladne stranke in Nennijeve socialisti že pri prihodnjih volitvah leta 1963 nastopile kot koalicija, ki bo nato sestavila tudi novo vlado.

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Ob koncertu slov. pesmi

V soboto, 27. oktobra, homo imeli v Ramos Mejii na področju Vel. Buenos Airesa znova slovenski koncert. Mladinski pevski zbor Gallus bo z njim proslavil petletnico svojega delovanja, na pevskem slavlju bosta pa še poleg njega nastopila Gallusov mešani in moški zbor. Vsi trije zbori se bodo s svojim nastopom pridružili slavnostim v domovini in v izseljenstvu za stoletnico Slomskove smrti.

Sobotni koncert nam daje priložnost da spregovorimo besedo o delu slovenskih pevskih zborov v zamejstvu in o pomenu gojitve slovenske pesmi.

Slovenci smo na glasu kot narod pevcev. V domovini smo po zaslugi prosvetnih in kulturnih organizacij to tudi dokazali. Saj je bila pevska kultura širokih ljudskih množic pri malo katerem narodu na tako visoki stopnji kot pri nas na Slovenskem.

Pesem je povsod spremljala našega človeka. Z njim je odhajala tudi v svet, kjer so jo gojili slovenski izseljenci pred prvo in med prvo in drugo svetovno vojno in so se postavljali s svojimi zborji ter pevskimi nastopi. Med komunistično revolucijo je bila zopet pesem, ki je slovenske fante spremljala v boj za slovenske narodne in verske tradicije. Po begunskih taboriščih po drugi svetovni vojni so jo slovenski begunci gojili z največjo ljubeznijo in jo posredovali ljudem ter okolju, v katerem so živeli. Najlepše priznanje ji je dal v tistih letih sam tedanji papež Pij XII. s tem, da je sprejel Slov. emigrant. zbor in poslušal z vidnim zadovoljstvom njegovo izvajanje. Najprej mogočne himne „Ti si Peter Skala“, zatem pa najlepše slovenske Marlinne pesmi. Po drugi svetovni vojni so slovenski izseljenci ponesli slovensko pesem še v širše svet. Ustanovili so si pevske zore v Argentini, Čilu, Braziliji, Severni Ameriki, Kanadi in Avstraliji.

Poleg moških, mešanih in ženskih pevskih zborov imamo v raznih delih sveta tudi slovenske mladinske izseljenske zore. Delujejo skoro povsod tam, kjer imajo slovenske šolske tečaje. V Argentini jih imamo n. pr. poleg že omenjenega Gallusovega mladinskega zbora še v Slovenski vasi, San Justu in Ramos Mejii. O delovanju teh zborov beremo razveseljuva poročila iz Kanade in v zadnjem času tudi iz Avstralije.

Pa ne samo to! Slovenska pesem je tudi najbolj učinkovito sredstvo za uveljavljanje slovenskih ljudi in slovenskega naroda v svetu. Po slovenski pesmi se narodi, med katerimi žive slovenski izseljenci, seznanjajo tudi z nesrečo, ki je zadela narod v domovini, ko je leta 1945 padel v komunistično sužnost. Z njo ga opozarjajo na trpljenje in gorje, ko mu komunistični nasilniki ne puste, da bi mogel živeti v svobodi in v spoštovanju ter ohranjanju slovenskih narodnih tradicij in v veri v Boga.

Ob sobotnem koncertu Gallusovega mladinskega zbora najprej čestitamo k jubileju tej mladi slovenski pevski dru-

Pomen praznika Kristusa Kralja

Praznik Kristusa Kralja nas spominja na dva zelo važna, odločilna zgodovinska dogodka.

Na prvi veliki petek dopoldne je Kristus Kralj, Odrašenik sveta, ponizan in zavržen od svojega ljudstva, stal pred Antonilevo palačo v Jeruzalemu. Judovsko ljudstvo ga je po svojih zastopnikih postavilo pred sodišče. Odločno zahteva njegovo smrtno obsodbo. Nahuškano kriči: „Križan naj bo!“ Da bodo mogli grešni, krivični ljudje živeti, mora Pravični zanje umreti.

Na sodnem prestolu sedi zastopnik tedanje rimske oblasti, deželni glavar Poncij Pilat. Neljubo mu je, da mora soditi Njega, o katerem je prepričan, da je nedolžen in da so ga zastopniki judovskega ljudstva izdali iz zavisti. Kar razumeti ne more, da judovsko ljudstvo zahteva smrtno obsodbo za osebo, ki jo je pred nekaj dnevi slavilo kot kralja. Zato v zadregi vpraša Kristusa: „Ti si judovski kralj?“ Kristus mu odgovori, da je kralj, toda njegovo kraljestvo ni od tega sveta. Pilat z odgovorom ni bil zadovoljen. Misli, da se Kristus njegovemu vprašanju izmika. Zato ponovno vpraša: „Torej kralj si?“ Zda mu Kristus jasno odgovori: „Tako je, kralj sem. Jaz sem zato rojen in sem zato prišel na svet, da spričam resnico. Vsak, kdor je iz resnice, posluša moj glas.“

Kristus je kralj, toda ne kakor kralji na zemlji, katerih kraljestva se rušijo, propadajo. Njegovo kraljestvo je neomejeno, vesoljno, neporušno, večno. Obsega vse svetove, vse stvari, vse ljudi. Sam je izjavil po svoji veličastni zmagi nad človeško zlobo, smrtjo in peklom pred svojim vnebohodom in poveličanjem: „Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji.“ Bog Oče mu je namreč izročil večno in vesoljno kraljestvo, kraljestvo resnice in življenja, kraljestvo svetosti in milosti, kraljestvo

žini in vsem tistim, ki ji pomagajo, da se lepo razvija, istočasno se pa z globoko hvaležnostjo spominjamo vseh požrtvovalnih in nesebičnih pevovodij, ki se s tako veliko potrpežljivostjo trudijo v gojitvi slovenske narodne in umetne pesmi in v pripravljanju slovenskih otrok za pevske nastope v raznih delih sveta. Nič manjše naj ne bo priznanje staršem, ki svoje otroke spremljajo k pevskim vajam, kakor pevkom in pevcem številnih pevskih zborov v izseljenstvu, ki redno vsak teden in ob vsakem vremenu prihajajo k pevskim vajam in za gojitev slovenske pesmi doprinasajo velike osebnostne in materialne žrtve. Veliko in važno narodno delo opravljajo, saj je znano, da slovenska pesem prerašča rodove in živi še potem, ko otroci slovenskih izseljenskih staršev slovenskega jezika več dobro ali sploh ne obvladajo, toda slovenske pesmi še vedno radi prepevajo.

Bodimo jim za vse te njihove velike žrtve hvaležni in podpirajmo njihovo nesebično in požrtvovalno delo!

pravičnosti, ljubezni in miru. Kristus je kralj vseh kraljev, Gospod vseh gospodov. Judovsko ljudstvo je Kristusa Kralja, Odrašenika sveta zavrglo, zato še danes ne uživa zakladov odrešenja.

Drugi zgodovinski dogodek, ki je prinesel pogubne sadove človeštvu, pa je odpad velikega dela človeške družbe od Kristusa, kralja resnice, pravice in življenja v 19. in 20. stoletju. Med odpadniki niso samo učeni, ampak tudi preprosti ljudje. Cerkev posebno obžaluje ločitev delavskih množic od Kristusa, ki je bil tudi delavec. Vedno silneje so začele ponavljati brezbožni klic: „Nočemo, da bi Kristus vladal nad nami! Nočemo mu več služiti! Ne Kristus, satan bodi naš vladar!“ Kar so delavske množice hotele, so prejele. Prenašati morajo pod komunistično oblastjo vnebovpijoče krivice in tako strašno suženjstvo, kakor ga ne pozna zgodovina.

Brezbožni komunisti Kristusu, Odrašeniku sveta, Kralju vsega človeštva niso samo pokorščine odpovedali, ampak hočejo Njega in njegovo večno kraljestvo resnice in pravice zdrobiti in uničiti. Napovedali so mu boj na življenje in smrt. Za svojega voditelja in poveljnika so izbrali satana, vladarja temé, laži in sovraštva. Zavrgli so svobodo božjih sinov in se podredili vodstvu peklenjskih sil. Zato sejejo povsod laž, zmoto, krivico, prepir, sovraštvo, pogubo in smrt. Tam, kjer vladajo komunisti, ni Kristusa; ni luči in resnice, ni življenja in pravice, ni milosti, miru in ljubezni.

Toda zastoj se trudi brezbožniki. Kristusa in njegovega kraljestva na zemlji — Cerkev ne bodo premagali. O njej je njen Ustanovitelj sam napovedal: „Peklenška vrata je ne bodo premagala.“ Božji poslanec pa je že ob učlovečenju božjega Sina prerokoval, da bo kraljeval vekoma in njegovemu kraljestvu ne bo konca. Kristus Kralj bo večno ostal zmagovalc. Zato je v Rimu na nekem obelisku napis: „Kristus zmaga, Kristus kraljuje, Kristus zapoveduje.“

Praznik Kristusa Kralja opozarja vse slovenske izseljence v tujini, naj zvesto služijo Vladarju človeštva in z vsemi močmi delajo na to, da se bodo vse družine narodov, ki jih je greh ranil in razdvojil, podvrgele njegovemu presladkemu kraljevanju. Med temi srečnimi narodi mora biti tudi naš slovenski narod, ki leži v suženjstvu brezboštva in je tako žejen Kristusove večne resnice, milosti, pravice in ljubezni.

ZBORNİK-KOLEDAR SVOBODNE SLOVENIJE ZA LETO 1963

JE V TISKU

Kjub težkim gospodarskim, razmeram v Argentini in velikemu porastu cen tiskarskim potrebščinam Zbornik-Koledar Svobodne Slovenije v prednaročilu in predplačilu stane samo 370 pesov.

Da omogočimo rojakom, da si bodo Zbornik-Koledar Svobodne Slovenije mogli nabaviti v še večjem številu kot doslej, si ga lahko naroče v prednaročilu, kupno ceno zanj pa plačujejo v obrokih, tako, da bo zadnji obrok plačan do 30. novembra.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Po objavi političnega načrta vlade

Zadnji govor sedanjega ministra za notranje zadeve in ministra za narodno obrambo dr. Rudolfa Martineza je v politični javnosti dobro odjeknil. Zlasti njegova napoved o spremembi statuta za politične stranke in skrajšanje roka za izvedbo splošnih volitev za obnovo ustavnega življenja. Da misli vlada s temi stvarmi resno, je minister dr. Martinez potrdil že naslednji dan z imenovanjem članov za posebno komisijo, ki naj preuči statut o političnih strankah ter sploh vso politično zakonodajo, ki je v zvezi z izvedbo bodočih volitev v Argentini. Tej komisiji je minister določil rok do 3. novembra, ko mu mora predložiti svoje predloge za spremembo in spopolnitev statuta za politične stranke. Nekateri so v zvezi z bodočimi volitvami že celo vedeli povedati, da bodo aprila meseca prihodnje leto.

Notranji minister dr. Martinez je v zadnjem tednu tudi rešil vprašanje vezniških komisarjev po provincah. Večino dosedanjih komisarjev je znova potrdil, ostale pa zamenjal z novimi osebnostmi.

Minister dr. Martinez bo tudi izpolnil svojo obljubo, glede pripravljenosti na razgovore s predstavniki političnih strank. Za razgovore so se najprej priglasili biv. peronisti. To je storil glavni tajnik te politične skupine dr. M. tera, prav tako so bili tudi že na razgovoru člani vodstva intransigentne radikalne stranke in demokratski socialisti.

Tudi predsednik republike dr. Guido je potrdil, da je glavna naloga sedanje vlade priprava bodočih volitev, da bi se država čimprej povrnila v polnoustavno življenje. To je izjavil dopisniku Associated Press.

Med tem je bila v vladi izvršena manjša sprememba. Predsednik dr. Guido je zasedel resor za pouk in pravosodje z novo osebnostjo. Namesto dosedanjega ministra v tem ministrstvu dr. Miguela Susinija ml. je bil imenovan dr. Albert Rodriguez Galan, mož, ki je pod prejšnjim predsednikom dr. Frondizjem zavzemal visoke položaje ter je bil v zadnji vojaški krizi odločno na strani „modrih“, t. j. Campo de Mayo. Dosedanji naučni in pravosodni minister dr. Susini bo nadaljeval svoje delovanje v diplomaciji. Najprej odhaja sedaj kot veleposlanik na XII. zasedanje UNESCA v Pariz, nato bo pa dobil drugi diplomatski položaj.

Vodstvo UCRI na obisku pri dr. Frondiziju

Vlada je dovolila, da je prejšnji petek 6 članov vodstva intransigentne radikalne stranke na čelu s sed. predsednikom dr. Oskarjem Alendejem in biv. predsednikom posl. kluba dr. Gomezom Machado lahko obiskalo prejšnjega predsednika dr. Frondizija na otoku Martín García. Z dr. Frondizijem so se lahko popolnoma neovirano in svobodno razgovarjali. Z njim in njegovim gosposo so bili skupaj tudi na kosilu. Po tem obisku so listi objavili, da je dr. Frondizi svojim obiskovalcem med drugim izjavil tudi naslednje: „Sem sodnik, ki si je sam izrekel obsodbo. V sedanjem položaju bom ostal vse do tle, da bo ugasnil mandat, ki mi ga je zaupalo ljudstvo, in kateremu se nisem odrekel. Ostal bom predsednik države do 1. maja 1964.“

Po sestanku z dr. Frondizijem je vodstvo intransigentne stranke objavilo sporočilo, da se dr. Frondizi zahvaljuje vsem, ki so ohranili zvestobo stranki in ki so ostali ob njegovi strani. V politično življenje ne posega in v sedanjih okolištinah tudi ne mara, ker ima polno zaupanje v vodstvo in edinstvo stranke.

V zvezi s tem obiskom, prvim odkar je bil dne 29. marca t. l. odstavljen, so listi tudi poročali, da dr. Frondizi na otoku Martín García redno čita vse buenosaireske dnevnike, ne posluša pa ne radia in tudi ne gleda televizijskih oddaj. Mnogo čita tudi politična in sociološka dela ter si iz njih dela izpiske.

Vojno letalstvo o svoji nagoli

Ravnatelj buenosaireskega popoldnevnika Correo de la Tarde Fr. Manrique je objavil članek, v katerem je obtožil vojno letalstvo, češ, da pripravila neke vrste udar. Na ta članek je drž. tajništvo za vojno letalstvo odgovorilo s posebnim uradnim poročilom, v katerem je na najostrejši način zavrnilo Manriquejeve trditve. Med drugim jih označuje za povsem zlobne izmišljotine ter podkpanja. Vojno letalstvo zatrjuje, da tesno sodeluje z ostalimi argent. oboroženimi silami v izpolnjevanju svoje glavne naloge: obramba domovine.

Ameriška razstava v Bs. Airesu

V Buenos Airesu je predsednik dr. Guido odprl razstavo „Zavezniki v napredku“, na kateri je prikazan napredek, življenje in delovanje ljudi ter industrijskih in gospodarskih družb v ZDA. Na razstavi so bile zastopane odlične ameriške osebnosti. Poleg ameriškega veleposlanika McClintocka je bil navzoč še poseben odposlanec ameriškega drž. tajništva za trgovino Waynick. Predsednik Kennedy je poslal posebno poslanico, ki so jo prebrali ob otvoritvi razstave, ki prikazuje ogromni in vsestranski razvoj ter napredek ZDA. Govorniki so poudarjali, da tak napredek predstavlja voljo in prizadevanja tako posameznika, kakor raznih družb, kajti svoboden človek dela bolj in neprimerno več kot pa zatirani ljudje v totalitarnih državah.

Otvoritev II. vatikanskega koncila

(Posebno poročilo našega dopisnika)

11. oktobra ob pol sedmih zjutraj: Nad Rimom so temni oblaki. Deževalo je vsa noč in ni videti, da bi prenehalo. Na trgu svetega Petra je mnogo ljudi. V dolgih vrstah se pripravljajo, da bodo tu počakali sprevod koncilskih očetov. Srečnejši z vstopnicami se prerivajo, da bi se umaknili dežju pod Arco delle campane. Še vedno močno dežuje. Nihče ne ve dati odgovora na vprašanja. Med ljudmi vladata zmešnjava in nered, kot je to v Rimu v navadi. Ob pol osmih odpro kordon. Ljudje se vsujejo in iščejo stranske vhode v cerkev. Štirikrat zahtevajo od mene časnikarsko legitimacijo in posebno dovoljenje. Končno sem pri konfesiji. Tu mi sporoče, naj počakam, da prostor za časnikarje še ni urejen. Zahvalim se in umaknem za ostale ljudi in preidem vsa kapelo Križanja sv. Petra. Tu najdem vatikanskega orožnika, mu pokažem listine, nakar me ta popelje na tribuno. Na njej so bili do takrat samo trije časnikarji. Namestim se povsem v ospredju. Levo od mene za stečaj roke je diplomatska tribuna. Na njej je med drugimi prijatelj, ki je predstavnik abesinske vlade. Najino svidenje je zelo priščno. Pod baldahinom konfesije je papežev prestol prevlečen z baržunom in zlatom. Stoji na večjem odru, ki je pokrit z zeleno preprogo. Na njem je klečalnik. Z odra vodi za leve in desne stopnice. Tribune za uradna zastopstva raznih držav pred kipom sv. Andreja, Longina, sv. Helene in Veronike se počasi polnijo. Zarometi razsvetljujejo vsi cerkev. Okrog mene so posedli nemški, francoski, angleški in italijanski časnikarji. Mlad brazilski bogoslovec je

takoj živahno pripovedoval o svojem delu. S seboj je imel tranzistor, s katerim smo poslušali radijske poročevalce. Koncilski dvorana v srednji ladji je prazna. Visoko pod loki jo zapirajo preproga z rdečega damasta. Na njih so gobelini iz vatikanskih muzejev. Sedeži koncilskih očetov so pravlečeni s svetlozelenim blagom. Nad njimi so tribune za cerkvene strokovnjake. Nad temi pa nove tribune za druge udeležence koncila. Kip sv. Petra je oblečen v zlat pluvial. Prvak apostolov ima na glavi zlato tiaro. Poleg kipa je zbran zbor Sikstinke kapele, tik ob majhni prižnici. Sredi koncilске dvorane v bližini konfesije je oltar. Pri kipu sv. Andreja je nekaj vrst z baržunastimi sedeži. Dva švicarska stražnika vodita tja uradne predstavnike držav v spremstvu monsignorjev, ki jim odkazujejo prostor. Med prvimi je belgijski princ Albert v mornariški uniformi. Za njim luksemburški princ, veliki mojster malteškega reda, konte iz Barcelone Don Juan, Oton Habsburški, vrste italijanskih princev in princes, lichtensteinski princesi in drugi. Med zadnjimi pride italijanski predsednik republike Segni.

Tribune so napolnili predstavniki 85. držav iz vsega sveta. Skozi okna bazilike nenadno posije sonce. Ta hip pride skozi zakristijo v spremstvu podravnatelja Zavoda za širjenje vere msgr. Jezernika, ljubljanski nadškof msgr. Vovk. Zaradi boleznij je bil oproščen udeležiti se sprejema. Gre mimo konfesije po sredi koncilске dvorane. Odkazejo mu prostor na desni strani v tretjem razpredelu v drugi vrsti. Hodi počasi, zravnano, videti je svež in veder. Msgr. dr.

Jezernik mu ves čas skrbno stoji ob strani. Zunaj je sonce, sonce je v meni. Izpolnilo se je, kar sem si tako nekončno želel: ljubljanski nadškof je na koncilu. Moj nadškof.

Po zvočnikih so zadonele fanfare, od zunaj prihaja zvok vatikanskih zvonov in vzklikanje množice. Sprevod koncilskih očetov se s papežem približuje baziliki. Pod tribune so namestili opazovalce 17. drugih veroizpovedi. Koncilski tajnik msgr. Felici in msgr. Willebrands, tajnik koncilskega organizma za zedinjenje kristjanov ju ljubeznivo pozdravljata. V baziliki vsi navzoči pojejo vero. Glavna vrata so se odprla. Skozi prihajajo koncilski očetje, ki najprej zasedejo prazne sedeže v koncilski dvorani, ki so v ozadju. Nekaj minut nato je vsa koncilska dvorana zasedena. Na obeh straneh, vse do zaves iz damasta, je videti kakor dvoje snežnobelih poljan. Vsi koncilski očetje so oblečeni v bele pluviale z belimi mitrami na glavi. Znova zadone fanfare. Takoj nato zapoje sikstinski zbor pesem Ti si Peter. Po sredi koncilске dvorane obdan od svojega dvora in cerkvenih dostojanstvenikov se bliža papež. Pred papežem pridejo koncilski dvorane nasproti kipa sv. Petra. Papež pride do konfesije in se vsede na prestol; nato poklekne na klečalnik in zapoje začetek pesmi Pridi sveti Duh. Pevec nadaljuje pesem. Vsi v baziliki stoje. Zarometi osvetljujejo dvorano. Ta se blesti v belini. Enako kapela Procesna in Martinijana, ki jo je napolnila rimska duhovščina. Skozi okna prihajajo sončni žarki. Po tribunah diplomatskih misij odsevajo odlikovanja in uniforme predstavnikov najrazličnejših narodov. V pristošnosti vsa sveta pričena slovesnost otvoritve koncila.

Papež moli posebne molitve. Kardinal dekan Tisserant prične pri koncilskem oltarju z daritvijo svete maše. Visok in nagel prihaja in odhaja od papeža. Kardar zapoje se časnikarji nasmihajo. Kardinal namreč redno kdaj zadene pravi ton. Ob zaključku sv. maše papež podeli slovesni blagoslov. Koncilski tajnik msgr. Felici s slovesnim spremstvom izpostavi na koncilski oltar knjigo evangelijev. Svetemu očetu odvzamejo prvotna liturgična oblačila. Prične dejanska otvoritev koncila.

Kardinali in patriarhi prihajajo drug za drugim in izrazijo pokorščino papežu s tem, da poljubijo roko. Sledita po dva zastopnika nadškofov in škofov, ki papežu poljubita desno koleno. Papež se z vsemi ljubeznivo pogovarja.

Sveti oče nato poklekne na klečalnik in glasno moli vero. Nato sede na prestol z mitro na glavi. Glavni koncilski tajnik msgr. Felici odide k malj prižnici pri kipu sv. Petra in glasno prebere obrazec prisege: kleče spremljajo njegove besede koncilski očetje, ki nato podpišejo obrazec prisege in ga oddajo. Papež moli posebne molitve, Adsumus Domine. Pevci zapoje antifono Exaudi nos. Vsa koncilska skupščina s papežem po novih molitvah, s katerimi prosijo božjega blagoslova za koncil, poklekne, medtem ko pevci pojejo litanije. Papež se dvigne in s križem v levi roki trikrat blagoslovi koncilsko skupščino z besedami: Ut hunc sanctam sinodum etc. Sledje nadaljnje molitve in pete svetega evangelija v latinščini in grščini. Nato pojejo molitve v vzhodnem obredu. V cerkvi sv. Petra done tudi staroslovanske molitve. Televizijski aparati zajemajo skupino vzhodnih cerkvenih dostojanstvenikov. Vsi posejedo. Papež Janez XXIII. prične v latinščini

svoj govor. Govori glasno in razločno. Posebej poudarja važne odstavke: ko omenja dosedanjih 20 koncilov, ko poudarja svojo bridkost zaradi odsotnosti koncilskih očetov z onstran železne zaveze, ko omenja, da je glavni namen koncila obramba in uveljavitev resnice, ko navaja, da vsa krščanska družina še ni dosegla vidne edinstvi v resnici, ko se obrača na koncilске očete in poudarja, da sta se nebo in zemlja združila med seboj na tem koncilu in ko prosi Marijo in božjega Odrašenika za pomoč pri delu.

Med papeževim govorom je v cerkvi popolna tišina. Motijo jo samo častne straže, ki se izmenjujejo pri prestolu. Vsi zajemajo vase besedo za besedo, ki pada v to tišino. Tišina popusti šele pri zadnji papeževi besedi: „tako bodi“. Sledi papežev blagoslov in napoved glavnega tajnika, da bo prihodnje zasedanje v soboto, 13. oktobra ob 9 dopoldne. Slovesnost otvoritve II. vatikanskega koncila je končana. Sikstinski pevski zbor znova zapoje pesem Ti si Peter. Sveti oče odhaja peš po sredi koncilске dvorane proti izhodu iz bazilike. Za njim gredo drugi dostojanstveniki in koncilski očetje. Med njimi tudi slovenska pastirja, ljubljanski nadškof msgr. Vovk in mariborski škof msgr. Držeknik.

Preko trga sv. Petra donijo iz zvočnikov mogočni akordi orgel. Ogromna množica se še enkrat zbere sredi trga, kjer ji z okna svoje študijske sobe papež podeli blagoslov. Mimo mene drve limuzine diplomatskih misij. Vatikan blešči v svetlem soncu. Nj več sledi po temnih oblakih. Z vseh obrazov je mogoče razbrati veliko veselje. Vsi verujemo, da bo koncil, katerega otvoritvi smo prisostvovali, prinesel novo luč v temo današnjih dni. (Se nadaljuje)

Novice iz Slovenije

Mednarodna fakulteta za primerjalno pravo v Strassbourgu je priredila s sodelovanjem ljubljanske in tržaške univerze jesenski seminar o pravni ureditvi socialističnih držav. Prvi del je bil v Ljubljani, drugi pa v Trstu. Organizacijo ljubljanskega dela tečaja je imel na skrbi Inštitut za javno upravo pod vodstvom člana Slov. akad. znanosti in umetnosti Lada Vavpetiča. Seminarja so se udeležili pravniki iz 22 držav, katerim sta priredila v Ljubljani sprejem sedanji rektor ljubljanske univerze dr. Makso Šnuderl ter predsednik ljubljanskega občinskega sveta ing. Mariljan Tepina.

Dr. Žiga Vodušek, dosedanji generalni konzul FLRJ v Trstu, je prestavljen na delo v zunanje ministrstvo v Beograd. Za novega jug. generalnega konzula v Trstu je imenovan Rudi Janhuba, biv. direktor ljublj. kom. dnevnika Delo.

Na Koprskem so imeli 8. septembra orkan, kakršnega ne pojmi že deset let. Orkan tramontana je v posameznih sunkih dosegal hitrost 130 km na uro ter je metal valove daleč ven na obalo. Povzročil je veliko materialno škodo. Pretrgane so bile tudi telefonske zveze med Koprsm in Sežano, Kozlno in Divačo, nekaj časa tudi s Piranom. V sami luki povzročena škoda dosega višino en milijon dinarjev. Ta dan so po dveh mesecih hude vročine in suše imeli dež tudi na Goriškem.

V gospodarski zbornici za okraj Ljubljana so ugotavljali, da se kemična industrija, ki je v okraju močno razvita, je ni v zadostni meri vključila v izvoz.

Trije bratje Lorenc — pianist Primož, violinist Tomaž in čelist Matija — so na Mednarodnem mladinskem festivalu v Bayreuthu dosegli lep uspeh.

SLOVENCIV ARGENTINI

BUENOS AIRES

Osebnosti

Družinska sreča. V družini Franceta Krištofa in njegove žene ge. šefke, roj. Petrič so dobili sina Gregorja Lovrenca; družino Janeza Krištofa in življenjske družice ge. Tince, roj. Glavan je razveselila hčerka Valentina Nežka. V družini Rudolfa Lebarja in njegove žene ge. Olge, roj. Vabinc se je rodil sin Viktor; v družini Milana Magistra in njegove žene ge. Olge, roj. Prijatelj pa tudi sin, ki je pri krstu dobil ime Milan. Srečnim družinam naše čestitke.

Prejšnji teden je na državni univerzi v Buenos Airesu končal študije kemije g. Alojzij Mehle; prijatelji mu iskreno čestitajo.

† Mihael Tomažin. V torek, 23. oktobra je umrl v San Justu v Velikem Buenos Airesu g. Mihael Tomažin.

Rojen je bil 9. maja 1904 na Krki na Dolenjskem. Bil je med stebri, ki so oblikovali lepo razvito življenje domače župnije. Načelno jasen je ob ustanovitvi vstopil v Legijo v domačem kraju. Vsa leta je bil tudi domobranec.

Begunska leta je preživel v Italiji, od koder je v letu 1948 prišel v Argentino, kjer si je v San Justu zgradil prijeten dom.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

Kritika je o njih zapisala, da so trije mladi, skromni brilantni izvajalci" in da so že po prvem nastopu postali "občudovani ljubljenski festivala".

Mlada Slovenska harfistka Lučka Kuretova iz Ljubljane je nastopila na zaključnem koncertu tečajnikov za mlade harfiste na Sienski Accademia Musicale Chigiana. Kot edino jugoslovansko točko je vključila v koncertni program delo Vilka Ukmarja Souvenirs. Njen nastop je kritika sprejela s pohvalo.

Umrli so. V Ljubljani: Marija Pajsar, delavka, Stana Reich roj. Lozej, Stane Sovine, kmetijski tehnik, Josipina Stare roj. Bizjak, Ivanka Škrli, Marica Uhirova roj. Jelenc, Gorazd Hvala, Anton Jenčič, inšpektor drž. žel. v p., ing. Milan Vižintin, asistent na oddelku za montanistiko na ljub. univerzi, Otmar Marn, uslužbenec podjetja Varnost, Marija Vilfan, Edi Grič, Janez Uštar, orodjar, Marija Vilhar roj. Vilfan, Tončka Kalčič roj. Stare, Franc Vrhovnik, Stanko Bavdek, drž. uradnik v p., Ivana Lozar roj. Orehek, Franc Hribar, mizar v p., Dora Drmastja roj. Tršan, Marica Erzina, upok., Roza Kutny, biv. knjigovodkinja biv. tvrdke Kalmus-Ogorelec, Jerica Mavec in Josip Jerončič, v. stražnik v p. v Lovregnu, Martin Jakša, občinski namestnik v Kamniku, Terezijsa More roj. Senčar, vdova po sodavičarju v Novem mestu, Jože Vodnik, pos. v Podutiku, Marija Preser, uslužb. počitniškega doma na Kravcu, Ivan Fink, jamski nadzornik v p. v Zagorju, Franjo Leskova, uslužb. kontrole v Slovenski Bistrici, Ivo Kranjc, vodja tehniške dokumentacije v Trbovljah, Gvido Počivavšek, st. gostilničar v Trbovljah, Julka Martič roj. Strle v Novi vasi pri Raketu, Ivo Didlič v Idriji, Alojz Bizjak v Kopru in Viktor Ogris na Jesenicah.

V zakonu z gospo Franciško, roj. Koželj se mu je rodilo šest otrok: Angelca, poročena Koželj; Lovre, Miha, Marija, Francka in Majda. Sin Lovre je v predzadnjem letniku bogoslovja v Adroguetu, hči Francka pa je pred nekaj meseci vstopila h karmeličankam v Buenos Airesu.

Globoka vernost je bila njegova glavna poteza. V tej veri je vzgajal svojo družino; v tej veri je dobro pripravljen stopil pred večnega sodnika. Naj počiva v miru, njegovim preostalim naše iskreno sožalje!

MORON — CASTELAR

Slovenci, naseljeni v več ali manj strijenih skupinah po okrajih Velikega Buenos Airesa, so v zadnjih letih postavili svoje domove v San Justu, Ramos Mejia, San Martinu, Carapachayu, Lanusu, in v Berazategui; v Buenos Airesu pa gradijo dvorano Slovenske hiše. Tisti, ki smo na področju Morón-Castelar, pa smatramo že obstoječo Pristavo za svoje najprikladnejše središče.

Zaradi razmer, — que son de dominio público — je Pristava dolga leta ostajala samo po naravi bogato obdar-

jen prostor, posega človeške roke pa ni bilo čutiti. Končno si je Kegljaški klub postavil svoje igrišče, Slovenski šolski odbor je skupno s fantovsko organizacijo zgradil veliko sobo, skoro bi jo lahko imenovali majhno dvorano, v kateri se vrši pouk šolskega tečaja France Prešeren in druge manjše prireditve; popravili in uredili so drugo sobo na koncu zidanega trakta. Fantje so si zgradili na svojem delu Pristave tlakovano športno igrišče za odbojko, na sprednjem delu pa postavili druge tečajne naprave: drog, kroge in bradljo. Sredi po dolgem prednjem delu Pristave so postavili električne drogove in napeljali močno razsvetljavo.

V letošnji zimi je bil izpraznjena srednja zidana stavba na Pristavi, ki je bila nato popravljena in pobeljena, zunaj in znotraj. Tam stanuje sedaj novi upravitelj.

Pristava je v osnovi namenjena vsem slovenskim novonaseljencem za njihove prireditve. Da bi pa služila tudi kot središče za Slovence, naseljene na področju Morón-Castelar nekako tako, kakor služijo domovi drugim slovenskim naselbinam v okolici Buenos Airesa, se nas je zbrala skupina Slovencev iz tega okoliša in smo sestavili pripravljalni odbor. Ta odbor je že imel več sej in je že začel z delom. Do konca letošnjega leta namerava: postaviti novo, razstavljivo stavbo na koncu zidanega trakta, ki naj služi za nastope in prireditve in tudi za shrambo. Za kegljiščem pa zgraditi otroško igrišče z gugalnicami, toboganom in vrtiljakom. Poskrbljeno bo za nadzorstvo otrok; na razpologo bodo jedila in pijače za odrasle in otroke.

Blizajo se šolske počitnice, vroči poletni dnevi, čas življenja v naravi, na svežem zraku in soncu. Zaradi težkih gospodarskih razmer, ki jih preživlja država, bo letos bolj kakor prejšnja leta onemogočen izlet ali počitnice v primerne, toda tukaj tako oddaljene izletne točke. Pripravljalni odbor, ki bo izvedel za letos si zastavljeni zgoraj omenjeni načrt, hoče nuditi vsem Slovincem Velikega Buenos Airesa, zlasti otrokom, da prežive poletni čas kolikor mogoče prijetno in poceni na Pristavi v Moronu.

— e — a

GARAPACHAY

Odbor Slovenskega doma v Carapachayu je pripravil za nedeljo, 21. t. m., prvi spomladanski piknik. Uspeh je bil zelo lep. Bil je izredno lepo vreme, kar za tako prireditev ni brez pomena. Vabiti se je odzvalo toliko rojakov, da prireditelji najbrž niso pričakovali tolikšne udeležbe. Saj so prišli — in to večinoma družine — iz Carapachaya, Munra, Floride, Ville Adeline in drugih bližnjih krajev. Močna je bila skupina iz San Martina, ki so jo vodili funkcionarji tamošnjega doma. Prišli pa so tudi iz Buenos Airesa prijatelji Slovenskega doma v Carapachayu. Dokler je bilo sonce premočno, je bila dvorana doma polna zasedena. Med razgovorom, pesmijo ter poskočnimi, ki jih je igral harmonikar, se je razvijala družabna prireditev, katere glavne odlike so bile domačnost, preprostost in prisrčnost. Potem, ko je sonce izgubilo svojo moč, so mize prenesli na prosto, kjer se je nadaljevala družabna prireditev.

Odborniki doma s predsednikom g. Jožetom Jonkelem na čelu, gospe in ostali rojaki, ki so pomagali pri pripravi za prvi spomladanski piknik, so z uspehom lahko zadovoljni. Piknik je pokazal, da ima Slovenski dom v Carapachayu lepo bodočnost.

Ne smemo pa pozabiti voda skavtov iz Carapachaya, ki je bil na uslugo funkcionarjem doma in gostom, poleg tega pa je priredil tudi zanimivo razstavo.

SAN JUSTO

V nedeljo 21. t. m. je bila v prostorih Našega doma proslava 6. obletnice blagoslovitve doma. Obe prireditvi — dopoldanska in popoldanska — sta lepo uspeli. Zaradi pomanjkanja prostora bomo objavili poročilo v prihodnji številki.

MLADINSKI SPORTNI DNEVI

Po tekмах, ki so se odigrale prejšnjo soboto in nedeljo, so pozicije posameznih moštev že precej dobro vidne. Rezultati preteklega tedna so naslednji:

Namizni tenis
San Justo 4 Morón 0
Morón 1 Slovenska vas 3
San Martín 3 Slovenska vas 1
Šah
San Martín 3 Slovenska vas 0

Odbojka
Morón 2 Ramos Mejia 0

Ker se v odbojki igra na dvojni izpad, sta že izpadli moštvi Škofovega zavoda in Ramos Mejia. Prihodnjo soboto se pomerijo San Martín-Slovenska vas ter San Justo-Morón. Izmed njih izideta finalni moštvi, ki bosta odigrali odločilno tekmo na samem Mladinskem dnevu 4. novembra. V namiznem tenisu je stanje naslednje:.

San Martín 10, Ramos Mejia 9, San Justo 8, Slovenska vas 7, Morón 2.

San Martín in Ramos Mejia sta edina, ki se še nista pomerila, zato se bo med njima odločilo prvo mesto.

V šahu pa ima San Martín prvo mesto že zagotovljeno. Pozicije so naslednje: San Martín 6, San Justo 5 1/2, Ramos Mejia 2 1/2, Slovenska vas 1.

V Argentini imata dandanes dolar in krompir eno stvar skupno; oba sta silno draga in obema narekuje ceno spekulacija. Toda pri krompirju je spekulacija za vsakega popolnoma vidna in vsi vemo, da bo njegova cena občutno padla, čim pride nova letina na trg. Kljub temu pa ga kupujemo za takojšnjo uporabo, kolikor ga pač vsak sedaj potrebuje; nihče pa ni tako nesposoben, da bi si sedaj delal zalogo krompirja za več mesecev naprej.

Z dolarjem je položaj drugačen. Spekulacija ni tako jasno vidna in zato si marsikdo še sedaj dela zalogo, ker se mu zdi, da bo njegova cena stalno rasla, kljub temu, da obtok denarja v letošnjem letu ni prav nič narastel. Ko pa pride iztizenjenje, utegne marsikoga boleti glava.

PROMET S.R.L., 25 de Mayo 533-3P. Buenos Aires, T. E. 31-6435.

NE POZABI!
V soboto, 27. t. m. ob 19
„GALLUSOV KONCERT“
Ramos Mejia, dvorana kolegija sester dominikank.
NE POZABI!

Vsak teden ena

POBRATIMIJA

Simon Jenko

Naj čuje zemlja in nebo.
kar zdaj pobratimi pojo!
Naj se od ust do ust razlega,
kar tu med nami vsak prisega:
da srce zvesto kakor zdaj
ostalo bode vekomaj.

In ko ločitve pride čas,
na razna pota žene nas,
tu ná, pobratim, roko mojo,
ti pa podaj desnico svojo:
da srce zvesto kakor zdaj
ostalo bode vekomaj.

Beseda dana, vez velja!
Ne zemlje moč, ne moč neba
in ne pekla ognjena sila
vezi ne bode razrušila:
da srce zvesto kakor zdaj
ostalo bode vekomaj!

V prihodnjem tednu so na programu naslednje tekme:

SOBOTA, 27. oktobra:
Odbojka:
San Justo : Morón (v San Justu)
Namizni tenis
San Martín : R. Mejia (v San Martinu)
Šah:

San Martín : R. Mejia (v San Martinu)
Odbojka se prične ob 18, namizni tenis in šah pa 20,30.

NEDELJA, 28. oktobra:
Odbojka:
San Martín : Slov. vas (v S. Martinu)
Nogomet
San Martín : Slov. vas (v S. Martinu)
Odbojka se prične ob 9, nogomet pa ob 11 uri.

Proslava Kristusa Kralja

• SVETA MAŠA Z GOVOROM
dr. Franc Gnidovec

• CERKVENI KONCERT

- Geržinič, Iz spremne glasbe h Claudelovemu Marijinemu oznanjenju:
a) Uvertura,
b) Hodie nobis (III. del., 3. prizor). Kvartet orgle
- Cherubini, Ave Maria
Sopran solo
- Komel, Fugirana predigra
Orgle
- Durante, Christe eleison
Kvartet
- Fauré, Ave verum
Duet, orgle
- Palestrina, Pleni sunt coeli
Tercet
- Fauré, O salutaris
Bariton solo
- Petelin-Gallus, In nomine Jesu
Kvartet

Izvajajo kvartet Finkovih
Orgle: prof. Geržinič
čas: nedelja, 28. oktobra, ob 16,30
Kraj: zavod „Presv. Sre“ na Plaza
VSI ROJAKI LEPO VABLJENI!
Irlanda, ul. Sequí 942

V soboto, 3. 11. ob 20 pravičljna igra ZAKLAD pod milim nebom v Našem domu v San Justu

SLOVENCIPOSVETU

ITALIJA

Nova maša Slovenca Andreja Kajznika v Rimu

Redkokdaj nam je v Rimu dano biti pri slovenski novi maši. Še bolj redko pa pri tako iskreni novomašniški slovesnosti, kot smo jo rimski Slovenci doživeli dne 8. oktobra ob 9 dopoldne v cerkvi Marijinega imena na Beneškem trgu. Prikupna cerkva je bila polna vernikov, med katerimi so bili v veliki večini ožji rojaki našega dragega novomašnika iz Koroške.

Novomašnik se je namreč rodil v družini osmih otrok v Svetni vasi, ki je dežela Miklove Zale. Naravno je torej, da so vsi njegovi daljnji in bližnji sosede prihiteli z vlakom v Rim, da se skupno z njim vesele njegovega najlepšega praznika prve daritve. Ob številni asistenci je v lepo ozaljšani cerkvi novomašnik, ki je bil dan prej posvečen, z mirnim in jasnim glasom v lepi slovenščini pričel obredne molitve. Pred pričetkom svoje prve svete maše, je prižgal na oltarju svečo v spomin svojemu umrlemu očetu. Medtem je vsa cerkev pela lepo slovensko nabožno pesem, katere zadnja kitica je posebej veljala kot prošnja za našega novomašnika: Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno srce... Nato je novomašnik pričel svojo prvo sveto dario.

tev. V največji zbranosti so verniki sledili z ljudskim metjem njegovim besedam. Po evangeliju je pristopil k oltarju dušni pastir Slovencev v Nemčiji g. dr. Janez Zdešar, ki je v svojem govoru zlasti poudaril lepoto duhovništva. Ta lepota obstaja v prijateljstvu z Jezusom, v njegovem duhovnem očetovstvu in v posredništvu med Bogom in ljudmi. Duhovnik pa se mora zavedati, da je samo odsvit te božje lepote; zato mora vzeti resno svoje prijateljstvo z Bogom in ne napraviti iz tega prijateljstva karikature. Njegovo duhovno očetovstvo ga ne sme voditi v samopasnost in gospodovalnost, njegovo posredništvo pa ga ne sme zavesti v mišljenje, da je posebej

CERKVENI OGLASNIK

Molitve na praznik Vseh svetnikov

1. Buenos Aires:
 - a) Slovenska kapela: večerna sv. maša ob 19.30.
 - b) Cerkev sv. Neže, ul. Avalos 250, na Paternalu: sv. maša ob 16; nato obisk grobov na Chacariti in molitve v jugoslavanski grobnici.
 - c) Pokopališče Flores: molitve ob 17 uri na grobu č. g. Ravnikarja.
2. Ramos Mejia: sveta ura ob 16; litanijske, blagoslov, pridiga in molitve.
3. San Justo: molitve na pokopališču ob 17; sveta ura kot sicer.
4. San Martín: molitve na grobu č. g. svetnika škulja ob 16; sveta ura 2. novembra ob 18.30.

OBVESTILA

Na koncertu, ki ga za soboto 27. t. m. ob 19. uri pripravlja Slovenski pevski zbor „Gallus“ v proslavo petletnice obstoja in delovanje svojega Mladinskega zbora, se bosta oba zbora pridružila tudi proslavi letošnjega Slomškovega leta. — Mladinski zbor bo v prvem delu koncertnega sporeda izvajal Slomškovo Veselo šolo v kompoziciji A. Jobsta in Slomškovo koračnico A. Kosija. Mešani zbor pa je uvrstil v svoj spored dve Slomškovi pesmi v prireditvi M. Bajuka: Lahko noč in En hriček bom kupil. Nastopil bo tudi moški zbor, na koncu koncerta pa nam bosta zapela dve pesmi Mladinski in mešani zbor skupaj. — Vstopnice (po 50 in 30 pesov, otroci v spremstvu staršev 10 pesov), so v predprodaji pri vseh članih zbora. Blagajna bo odprta pred koncertno dvorano eno uro pred začetkom koncerta.

SKAD vabi vse člane in prijatelje na diskusijski večer, ki ga prireja FEDECE v nedeljo, 28. okt. ob 17 v Ukrajinskem domu ul. 24 de Noviembre 438 Capital. Naslov večera je: „Intercambio de ideas con estudiantes argentinos democraticos.“

Izvedba gledališke predstave „Dva bregova“, napovedana za 3. november je prestavljena. Datum bomo še pravčasno sporočili.

Pevsko glasbeni nastop, ki ga organizira Slovenski dom v San Martinu, se bo vršil v nedeljo 16. decembra popoldne (in ne 9. decembra, kot je bilo javljeno).

Slomškov dom! Tombola! Prinesi koš! Če kupiš vse srečke, vse dobitke doboš! Izredno zanimivo skriptično predavanje bo imej v soboto 3. novembra zvečer v Slomškovem domu urednik „Katoliških misijonov“ g. Lado Lenček. Pokazal in tolmačil nam bo nad 200 krasnih barvnih posnetkov, ki prikazujejo izredno lep napredek misijonske postojanke na Formozi, kjer deluje naš misijonski zdravnik dr. Janež. Vabimo vse Slovence, da prihitijo na ta izredno zanimiv večer, na katerem bomo priče naporom dr. Janeža in njegovih tovarišev za spreobrnitev Formoze. Pripeljite svoje znance in prijatelje.

Sv. Miklavž bo letos obiskal Slomškov dom v soboto, 8. decembra zvečer.

Veselo SILVESTROVANJE pa bo obsegalo izredno pester program. Na obe prireditvi že danes opozarjamo.

Slomškov dom! Tombola! Sreča te čaka: zadene „skoro“ vsaka!

SLOVENSKI DOM V SAN MARTINU

bo imej v
nedeljo, 18. novembra
popoldne v svojih prostorih

MARTINOVANJE

Podrobnosti bomo še objavili

TOMBOLA

Poziv Slomškovega doma k sodelovanju pri III. tomboli je bil izredno ugodno sprejet. Seznam lepih glavnih dobitkov, ki ga objavljamo, bo brez dvoma sprožil še več zanimanja. Gotovo bodo novi dobrotniki s svojimi velikodušnimi darovi to listo znatno povečali, saj gre za dobro vse skupnosti: za podporo nad vse simpatične akcije za Slomškov dom!

Naj eno samo tablico (za 20 pesov) boste lahko zadeli:

- OPREMO ZA SPREJEMNO SOBO • SIVALNI STROJ
- KOMPLETNO POSTELJO • VEČ MOŠKIH IN ŽENSKIH KOLES • DRAGOCEN JEDILNI PRIBOR • LOŠČILEC • BLAGO ZA SLOV NARODNO NOŠO ITD.

Prihodnjic bomo objavili imena podjetij in posameznikov, ki so večje dobitke darovali ali nudili po lastni ceni.

Vabimo Vas, da pohitite z nakupom tablic, obenem pa darujete enega ali več praktičnih dobitkov. Čim večje bo njihovo število in vrednost, tem bolj bo tombola privlačna! Čim več tablic boste črtali, tem večja bo možnost „polnega zadetka“!

ROJAKI! Naj prireditve doživi tudi z Vašo pomočjo čim večji uspeh in podporo pri gradnji te pomembne postojanke v osrčju Velikega Buenos Airesa.

11. NOVEMBRA 1962

V LASTNIH PROSTORI

KLICANJE ŠTEVILK OB 16

PO TOMBOLI PROSTA ZABAVA

Slomškov
Dom

VSE VRSTE PAKETOV ZA BOŽIČ POŠILJA NAJBOLJE IN NAJCENEJE

JADRAN PAK

Calle Monte 2049, višina Rivadavia 6400 do Carabobo 700. Omnibus 182 in Micro 223. T. E. 66-4310, Bs. Aires. Dnevno od 15—19, ob sobotah od 10—12. Pismena naročila, kakor tudi giro postal in bančne čeke pošiljajte na naslov: Zdenka Kalečak, Casilla Correo Central 340, Buenos Aires

Vsi paketi so zavarovani in pridejo v času 20 do 30 dni

Št. 1 \$ 5.45	Št. 5 \$ 9.17	Št. 9 \$ 11.09
2 kg Santos kave	3 kg Santos kave	2 kg Santos kave
2½ kg riža	3 kg riža	5 kg riža ali sladkorja
	3 kg sladkorja	¼ kg kakaoa
Št. 2 \$ 6.67	Št. 6 \$ 12.05	¼ kg čokolade
3 kg Santos kave	6 kg Santos kave	¼ kg čaja Ceylon
1½ kg riža ali	Št. 7 \$ 16.73	¼ kg popra
sladkorja	9 kg Santos kave	Št. 10 \$ 13.82
Št. 3 \$ 7.76	Št. 8 \$ 15.41	3 kg Santos kave
3 kg Santos kave	6 kg Santos kave	9 kg riža ali sladkorja
1 kg riža ali sladkorja	¼ kg kakaoa ali	¼ kg kakaoa
¼ kg čaja Ceylon	čokolade	¼ kg čokolade
¼ kg popra	¼ kg popra	¼ kg čaja Ceylon
	45 kg bele moke \$ 9.84; 17 kg čiste svinjske masti	¼ kg popra
Št. 4 \$ 8.52	\$ 12.60, 45 kg kristalne sladkorja \$ 16.80, 45 kg	
4½ kg Santos kave	riža Splendor \$ 21.60.	

V domovino pošiljam tudi denar. Cene so dolarske po dnevnem tečaju pesa.

V domovini je doživela v 76. letu starosti naša draga mama, gospa

TEREZIJA KOŠIR roj. KERT

Božje Srce naj svojo vneto častilko bogato nagradi za njeno vzorno življenje.

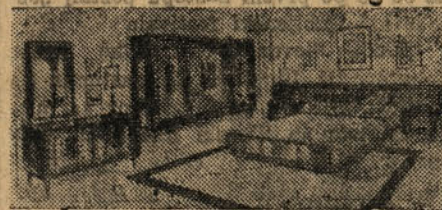
Žaljujoči:

Sin Jože ter hči Kati z družino v Argentini
in ostali sorodniki v Severni Ameriki ter v Sloveniji

Buenos Aires, Mekinje, 19. oktobra 1962.

ZENINI — NEVESTE!

Kjer stanovanje opremljeno Rado,
veselo je staro in mlado!

LOS ANDES — RADOVAN SOBAN

Blanco Encalada 261 Villa Madero

JAVNI NOTAR

Francisco Raúl Cascante

Escribano Público

Pta. baja, ofic. 12

Cangallo 1642

T. E. 35-8827 Buenos Aires

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stare

Redactor: José Kroselj

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires,
T. E. 69-9503

Argentina

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 688.209

Naročnina „Svobodne“ Slovenije za leto 1962: za Argentino \$ 530.—; za Severno Ameriko in Kanado 7 dolarjev, za pošiljanje z letalsko pošto 12 dolarjev. Talleres Gráficos Vilko S. R. L., Estados Unidos 425, Bs. Aires. T. E. 33-7218

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno novico, da je dne 15. oktobra 1962 Bog nenadoma poklical k sebi našo drago

ROŽO MALOVRH

Pokopali smo jo dne 17. oktobra 1962 na pokopališču v San Justu.

Vsem, ki so nam ob tej težki uri stali ob strani in jo spremlili na zadnji poti se najlepše zahvaljujemo, posebno pa prečastitima gospodoma dr. Ignaciju Lenčku in dr. Branku Rozmanu za pogrebne obrede in tolažilne besede, gojencem Škofovega zavoda v Adrogué ter družini Zupan in družini Stariha

Žaljujoči sin, starši, bratje, sestre in ostalo sorodstvo

Buenos Aires, 17. oktobra 1962

Vsem rojakom sporočamo žalostno novico, da nas je dne 15. oktobra nenadoma zapustila zvesta članica organizirane slovenske demokratske skupnosti v Argentini

ROŽA MALOVRH

K zadnjemu počitku smo jo spremlili dne 17. oktobra 1962 na pokopališču v San Justu.

Zavedno rojakinjo bomo ohranili v trajnem spominu.

Maša za pokoj njene duše bo v kapeli, Ramón Falcón 1551, Bs. Als., v soboto, 3. novembra 1962 ob 7. uri zjutraj.

Zedinjena Slovenija

Vsem znancem in prijateljem sporočamo žalostno novico, da je dne 23. oktobra 1962 po daljšem trpljenju in previden s tolažili svete vere umrl v 58-letu starosti naš dobi mož in oče, gospod

MIHA TOMAZIN

doma iz Krke na Dolenjskem.

K zadnjemu počitku smo ga položili v sredo dne 24. oktobra po pogrebni sv. maši v župni cerkvi v San Justu na novem pokopališču Villegas.

Našega dragega rajnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Žaljujoči:

žena Franciška;

otroci: Angela, por. Koželj, Lovre, Miha, Marija, Francka in Majda ter ostalo sorodstvo

San Justo, 24. oktobra 1962.

IVAN PREGELJ:

Otroci sonca

„Froci!“ se mirmodušno okrene gospa Koširjeva.

Slavica je sedla na slamnat stol, stegnila noge predse in se zagledala v konce svojih drobnih čevljev.

Gospa Koširjeva stopi k njej in si položi roke ob boke; v njenih zdravih, rjavih očeh seva hudomušno in ljubeče:

„Kdaj boš pametna, Slavica?“

Slavica plane in je očividno huda, razdražena.

„Mami,“ vzklikne. „To ti povem in ti povej Heleni: naj me ne zmerja vpričo drugih ljudi, da sem otroče.“

„Oh, oh, oh,“ se smeje gospa Koširjeva. „Ne otroče, frocek si, Slavica, frocek, razumeš!“

„Veš kaj,“ plane Slavica, „le zaničajte me; ampak toliko me je še, da ti povem, kako mislim, mami! Vsaj dvorca ne bom jemala, kakor si ga ti!“

„Kaj, kaj, kaj?“ se je oglašil tedaj Košir zraven v sobi. Slavica se je zdržala; beži iz kuhinje na vrt in tam stisne svoje zardelo in solzno obličje v cvetoč rožni grm; sramuje se in togoti in mora slišati, kako veselo se smeje oče Košir v hiši.

„Hahaha, Slavica! Ponovi, ponovi še enkrat!“ Mož je stopil iz veže pred hišo pa se nehal nenadoma smejati. Stric Felice je stopil predeni, se poklonil in rekel:

„Auf ein Wort! Nečem biti vsiljiv. Ampak, ich meine, bitte um Entschuldigung. Koliko pa je moje premoženje? Imam namreč neke obveznosti! To se pravi —“

„No, kaj?“ vpraša Košir resno in nestrpno.

„Denar potrebujem, dovolite,“ pove mukoma Felice in se topo gubi.

„Nič ne skrbi, stari fant. Denar ti je varen. Pa čemu ti ga je treba?“

„Obveznosti,“ se smeši skrajno utrujeno Felice.

Košir molče seže v listnico in mu da bankovec.

„Na!“ meni in pristavi: „Zdi se mi, da si začel na stara leta noret!“

IV.

Slavica se je pridrla vsa razigrana od nekdaj Heleni, ki je vezla ob oknu, in je vzkliknila:

„Ampak, Helena! Pusti vezivo! K sodnikovi morave. Veronika goduje.“

„Oh, saj res,“ vzklikne Helena. Da sve tako pozabili! Slavica gostoli vsa nestrpna:

„Pa kaj naj ji le nesem v dar? Rože? To ni nič. Albuma nimam nobenega. Rutice? Helena, ne bodi no tak! Povej! Ali imaš ti kaj takega?“

„Zase imam,“ odvrne Helena. Dala ji bom oni po francosko vezani zvezek opernih arij.“

Slavica se nakremži:

„Note? Hm!“ Nato žubori: „Helena, veš kaj? Dobro! Ti ji daj note. A meni odstopi tisto čašico, saj veš tisto —“

Helena se nasmehne:

„Kako vendar? Čaša je vendar tvoj dar meni.“

„Kupim ti drugo, Helena. Bodi dobra! Saj vidiš, da sem v zadregi.“

„Pa vzemi!“

„Hvala stokrat! Zdaj se pa napravi. Jaz hitim samo še k papanu. Mora mi dati steklenico likerja. Kaj bi s samo čašo! Hiti, pravim. Jaz bom v petih minutah gotova.“

Obletela je vso hišo, izprosila liker, našla strica Feliksa in ga ustavila:

„Striček, danes boste kavalir. Ali ste dostojni dovolj za posete? Čakajte no, da vas ogledam.“

Stric se je dobrodušno smehljaj, ona ga je dvakrat, trikrat obrnila in menila:

„Izborna, striček. Tukaj počakajte!“

Nekaj minut pozneje ste krenili deklici s stricem Felicem preko trga proti Toneju. Striček je nosil v okusnem rožnatem košku voščilne darove z vizitkami in zaprto kuvert gospoda Koširja. Pred vrati Tonejevega stanovanja so našli učitelja Siveca v fraku. Rokavice in nekaj skrivnostno v papir zavitega je bil položil predse na ozki tlak in si zavezaval trak pri svitcah. Ko je zaslišal korake za seboj, se je naglo dvignil in ves zardel. Nerodno je snel strašno nemodni cilindar.

„Gospod Sivec!“ je vzkliknila Slavica. „Isto pot?“

„Isto, isto, isto,“ se je klanjal in ga je bilo sram. Čutil je, da traku ni dobro zavezal.

„Idimo,“ je rekla Slavica. „Čim več nas je, tem bolje.“

Vstopili so v vežo, ki je zaudarjala po zatohli plesnobi, in šli v dveh po izglodanih stopnicah v prvo nadstropje. Tonejevi so jih sprejeli na ozkem hodniku. Vstopili so po vrsti v domačo sprejemno sobo z nizkim stropom in majhnimi okni. Okoli velike okrogle mize je sedelo že nekaj voščilcev: Mla-karjev Albin, koncipijent Povšič, gospa notarka in stari kaplan Pencin. Na mizi je bila narezana na velik krožnik praška gnjat; poleg mesa je bil pleten košek medene potice. Na servisu ob steni je bila na podložnem čipkastem papirju velika linska torta in ob njej nekaj steklenic istrskega refoška. Ko so vstopili Koširjevi z učiteljem, sta se dvignila Albin in Pencin in se začela poslavljati z notarko vred. Koncipijent je vstal, a spet sedel. Svetnik Tonej je odkazal, prisljeto se krčaje, gostom sedeže. Njegove hčerke, Avrelia, Veronika in Alma so se kretale živo in vzklikale. Veronika se je ljubko smehljajala. Učitelj je stal v mučni zadregi ob strani, stric Felice je nihal z druge strani nekam gledališko. Učitelj je našel srečen trenotek in oddal svoj dar. Veronika je vzela čistih kozarcev in jih nalila. Avrelia je prenesla linsko torto na mizo, Alma je ponujala potice.

Tonej je prišel krožnik s cigarami in ga ponudil učitelju.

Tiho so ječnile čaše.

Z dobrohotnim, razmišljenim pogledom je šla Helena od obraza do obraza, od predmeta do predmeta. Čutila je tiho idiličnost sobe, ki je že davno pogrešala gospodinjske materinske roke in so jo kitile tri hčerke, sirote. Tonejevi so se zelo ljubili. Vidno jim je bilo v obrazu in govorilo jim je iz besed. Živeli so skromno. Pohištvo je bilo stari-kavo. A vse je dihalo mučno čednost in čistost, rahlo zatohlo sicer, morda radi nizkega stropa, morda radi majhnih oken. Občutje nekake mehke bolesti je dehnilo v Heleno, da je iskala z očmi, čemu in odkod.

Veronika je bila igraje odprla zlato vezano knjigo in učitelj Sivec je vzkliknil patetično:

„Francosko? Ah, gospodična, čitajte malo!“

Veronika se je nekako narejeno sramežljivo ustavljala.

„Pa daj, Veronika!“ je rekla Alma kraj mize. In Veronika je brala.

„Hier la Première

A fleur dans les champs,

A fleur la première

Au retour du printemps,

Je l'entends jui m'appelle,

Qui m'appelle tout bas:

„Viens me chercher“, dit elle...

Mamam, n'entends-tu pas?“

Čudno je genilo Heleno. Bila je edina, ki je umela besedilo.

(Dalje prihodnjič)